

Arrest

nr. 77 191 van 14 maart 2012
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nepalese nationaliteit te zijn, op 7 januari 2012 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 11 oktober 2011 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk wordt verklaard.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 1 februari 2012, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 februari 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MILOJKOWIC.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. POKORNY, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. BRACKE, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoeker dient op 2 augustus 2011 een aanvraag in om machtiging tot voorlopig verblijf op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet. Op 11 oktober 2011 werd door de gemachtigde van de Federale Staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid een beslissing genomen houdende de onontvankelijkheid van de aanvraag. Dit is de bestreden beslissing, die luidt:

“De aangehaalde elementen vormen geen buitengewone omstandigheid waarom de betrokkene de aanvraag om machtiging tot verblijf niet kan indienen via de gewone procedure namelijk via de

diplomatieke of consulaire post bevoegd voor de verblijfplaats of de plaats van oponthoud in het buitenland.

Betrokkene verwijst naar zijn medische toestand. Echter, zijn aanvraag tot regularisatie op grond van medische redenen (art. 9ter) werd ongegrond verklaard op 25.05.2011. Bovendien dient er opgemerkt te worden dat de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 duidelijk een onderscheid tussen twee verschillende procedures maakt: aan de ene kant het artikel 9bis dat in België verblijvende personen die menen te beschikken over buitengewone omstandigheden om humanitaire redenen een verblijfsmachtiging kunnen aanvragen bij de burgemeester van de plaats waar zij verblijven, aan de andere kant het artikel 9ter als een unieke procedure voor in België verblijvende personen met een medische aandoening. De verwijzing naar betrokkene's medische toestand vallen buiten de context van artikel 9bis en derhalve kan in dit verzoek aan deze medische argumenten geen verder gevolg worden gegeven. Het staat betrokkene vrij om opnieuw een aanvraag op basis van art 9ter in te dienen zoals bepaald in art 71 van het KB van 17 mei 2007 tot vaststelling van de uitvoeringsmodaliteiten van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals gewijzigd door het KB van 24.01.2011 (8.8. 28.01.2011): via aangetekend schrijven bij de Sectie 9ter van de Dienst Humanitaire Regularisaties, Dienst Vreemdelingenzaken, Antwerpsesteenweg 598 te 1000 Brussel.

Betrokkene verwijst ook naar het criterium 2.8A van de vernietigde instructies van 19.07.2009. Echter de vernietigde instructies van 19.07.2009 vermelden voor criterium 2.8A dat de aanvragen die zich op dat punt beroepen dienen ingediend te worden tussen 15.09.2009 en 15.12.2009. Betrokkene heeft zijn aanvraag laattijdig ingediend aangezien deze werd ingediend op 02.08.2011. Bovendien, ook al was de aanvraag tijdig ingediend geweest, voldeed de aanvraag sowieso niet aan het criterium 2.8A aangezien een eerder aanvraag op die basis reeds ongegrond werd verklaard op 23.08.2010.

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Verzoeker voert een enig middel aan dat luid als volgt:

“Schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de motivering van bestuurshandelingen. Doordat artikel 3 van bovenvermelde Wet voorschrijft dat de opgelegde motivering in de akte niet alleen de juridische en feitelijke overwegingen moet vermelden doch eveneens dat de motivering “afdoende” dient te zijn: Doordat onder de term afdoende dient verstaan te worden dat de motivering pertinent moet zijn alsook draagkrachtig oftewel dat de aangehaalde redenen moeten volstaan om de beslissing te schragen: Terwijl de motivering van de bestreden beslissing hier niet aan voldoet: Doordat de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid de aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9 ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingediend op 2 augustus 2011, onontvankelijk verklaarde: Doordat de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid ten onrechte oordeelde dat de aanvraag niet voldoet aan de ontvankelijkheidsvoorwaarde: “De aangehaalde elementen vormen geen buitengewone omstandigheid waarom betrokkene de aanvraag om machtiging tot verblijf niet kan indienen via de gewone procedure, namelijk via de diplomatieke of consulaire post bevoegd voor de verblijfplaats of de plaats van oponthoud in het buitenland”. Terwijl vooraleer te onderzoeken of er voldoende grond is om een verblijfsmachtiging af te leveren op grond van artikel 9 bis van de Vreemdelingenwet, verwerende partij dient na te gaan of de aanvraag regelmatig werd ingediend, te weten of er aanvaardbare buitengewone omstandigheden worden ingeroepen waarom de aanvraag om machtiging tot verblijf niet kan ingediend worden via de gewone procedure, namelijk via de diplomatieke of consulaire post bevoegd voor de verblijfplaats of de plaats van oponthoud in het buitenland; Terwijl klaar en duidelijk in de aanvraag deze buitengewone omstandigheden moeten vermeld worden; Terwijl uit de uiteenzetting duidelijk moet blijken waaruit het ingeroepen beletsel precies bestaat; Terwijl buitengewone omstandigheden, zoals omschreven in artikel 9 bis van de Vreemdelingenwet, zijn: “Elke situatie die dermate klemmend is dat de persoon zich er niet van kan ontdoen en waarbij een verwijdering een schending van een fundamenteel recht met directe werking zou kunnen inhouden zodat een verblijf in België de enige oplossing is”; Terwijl verdere toelichting te vinden is in de instructie van 19 juli 2009: de regering sprak op 18 en 19 juli 2009 nieuwe criteria af voor regularisatie die op 19 juli 2009 werden vastgelegd in een instructie aan DVZ, dewelke in september 2009 werd verduidelijkt in een vademecum; Terwijl ondanks de vernietiging van de instructie door de Raad van State (RvSt, nr. 198.769, 9 december 2009) de bevoegde staatssecretaris M. Wathelet en de Dienst Vreemdelingenzaken bevestigden dat de criteria van de instructie ten gronde blijven gelden en zullen toegepast worden: Terwijl het vademecum van 21 september 2009 voorbeelden beschrijft van prangende humanitaire

situaties dewelke verantwoorden de aanvraag in België te formuleren; Terwijl bovendien op het opvolgingscomité regularisatie verduidelijkingen werden gegeven door de Staatssecretaris en de Dienst Vreemdelingenzaken: Terwijl de rechtspraak van de Raad van State preciseert dat de term *circonstances exceptionnelles* gelezen moet worden als *circonstances extraordinaires* (R.v.St. nr. 60962. 11juli 1996, T. Vreem. 1997. nr. 4. p. 385): Terwijl dit betekent dat buitengewone omstandigheden geen omstandigheden van overmacht moeten zijn: er dient beweren te worden dat een aanvraag in het buitenland, alle omstandigheden in acht genomen, een buitengewone inspanning zou betekenen voor betrokkene; Terwijl deze omstandigheden, omstandigheden kunnen zijn met een medische karakter; Terwijl verzoekende partij zich bevindt in buitengewone omstandigheden daar een terugkeer naar zijn land van herkomst onmogelijk is; Terwijl verzoekende partij klaar en duidelijk zijn medische toestand heeft ingeroepen, als buitengewone omstandigheden; Terwijl verwerende partij aldus ten onrechte stelt: “... De verwijzing naar betrokkenes medische toestand vallen buiten de context van artikel 9bis en derhalve kan in dii verzoek aan deze medische argumenten geen verder gevolg worden gegeven. Terwijl verwerende partij ten onrechte de medische toestand als een element beschouwt dat voorwerp dient te zijn van een aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet en buiten de context valt van een aanvraag, geformuleerd in toepassing van artikel 9 bis van de Vreemdelingenwet; Terwijl verzoekende partij zijn medische toestand uitdrukkelijk en onbetwistbaar heeft opgeworpen en als argument ontwikkeld heeft in zijn aanvraag d.d. 2 augustus 2011 om aan te tonen dat hij voldoet aan de ontvankelijkheidsvoorwaarde, zoals bepaald in artikel 9 bis van de Vreemdelingenwet, ni. als buitengewone omstandigheden waarom de aanvraag niet kan ingediend worden via de gewone procedure, namelijk via de diplomatieke of consulaire post bevoegd voor de verblijfplaats of de plaats van oponthoud in het buitenland; Terwijl verwerende partij in rechte het argument niet kan verantwoorden dat de medische toestand van verzoekende partij als ontvankelijkheidsvoorwaarde buiten de context valt van een aanvraag om machtiging tot verblijf om humanitaire redenen (artikel 9 bis Vreemdelingenwet); Terwijl verwerende partij dient ast te stellen op basis van haar administratief dossier dat de kwestieuze aanvraag in toepassing van artikel 9 bis van de Vreemdelingenwet dateert van 2 augustus 2011 terwijl op dat ogenblik een procedure op grond van artikel 9 ter van de Vreemdelingenwet reeds geruime tijd hangende was (aanvraag d d 6 oktober 2008). Terwijl in het verzoekschrift van beide aanvragen uitdrukkelijk het artikel van de Vreemdelingenwet werd vermeld op grond waarvan de aanvraag werd ingediend Terwijl geen onduidelijkheid kan bestaan oer de aard van de procedure ni een procedure op basis van humanitaire redenen (9 bis Vreemdelingenwet) en een procedure op basis van medische redenen (9 ter Vreemdelingenwet), Terwijl ook uit de bewoordingen van de aanvraag bewoordingen bewoordinge van de aanvraag an 2 augustus 2011 geen twijfel kan

bewoordingen van de aanvraag moet worden weerhouden dat de medische toestand werd opgeworpen in het kader van de ontvankelijkheid; Terwijl bijgevolg verwerende partij geenszins de opgeworpen medische toestand mocht of kon negeren in het kader van het onderzoek naar de ontvankelijkheid van de aanvraag in toepassing van artikel 9 bis van de Vreemdelingenwet; Terwijl vaststaat dat verwerende partij de medische toestand, opgeworpen door verzoekende partij, niet als element in overweging heeft genomen bij de beoordeling van de ontvankelijkheidsvoorwaarde: ‘De aangehaalde elementen vormen geen buitengewone omstandigheid waarom betrokkene de aanvraag om machtiging tot verblijf niet kan indienen via de gewone procedure, namelijk via de diplomatieke of consulaire post bevoegd voor de verblijfplaats of de plaats van oponthoud in het buitenland’; Terwijl de motivering foutief is en niet afdoende is omdat ze niet volstaat om de beslissing te schragen; Terwijl de motivering van de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid niet steunt op of in overeenstemming is met artikel 9 bis van de Vreemdelingenwet, de rechtspraak en rechtsleer (RvV 36370, d.d. 21 december 2009); Doordat de gevatte Rechtsmacht wat deze motiveringsplicht betreft, in de uitoefening van zijn wettelijkheidstoezicht, bevoegd is om na te gaan of de overheid bij de beoordeling van de aanvraag om machtiging tot verblijf is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens of zij die correct beoordeeld heeft en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (RvSt. 7 december 2001, nr. 101.624); Terwijl de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid de essentiële beoordelingselementen ten onrechte niet in overweging heeft genomen; Zodat het duidelijk is dat de bestreden beslissing een schending van de bepalingen van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de motivering van bestuurshandelingen in zich draagt;”

2.2. De formele motiveringsplicht, vervat in de wetsartikelen waarvan verzoeker de schending aanvoert, heeft immers geen ander doel dan het in kennis stellen van de bestuurde van de redenen die ten grondslag liggen aan de te zijnen of te haren opzichte genomen bestuursbeslissing, zodanig dat deze in staat is om te oordelen of het zinvol is om daartegen op te komen met de ter hese!~ staande rechtsmiddelen (R.v.St. nr. 60.751, 4.7.1996, T.B.P. 1996, 698), terwijl de voormelde vaststelling impliceert dat deze wettelijke doelstelling is bereikt.

De naleving van de genoemde plicht houdt daarentegen geen verband met de inhoudelijke juridische of feitelijke correctheid van de tot uitdrukking gebrachte motieven (cf. wat inhoudelijke juridische correctheid betreft, naar analogie. Cass., 10.1.1979, Arr. Cass. 1978-79, 522; alsook wat feitelijke correctheid betreft: R.v.St. nr. 44.948, 18.11.1993, Arr. R.v.St. 1993. z.p.; Antwerpen, 16.6.1998, F.J.F. 1998, 693).

Bij lezing van de bestreden beslissing blijkt genoegzaam dat de inhoud daarvan verzoeker het genoemde inzicht verschaft en aldus volstaat om hem toe te laten de bedoelde nuttigheidsafweging te maken.

De bestreden beslissing is immers genoegzaam met redenen omkleed, aangezien daarin zowel de juridische grondslag als de feitelijke grondslag zijn vermeld. Deze vermeldingen laten verzoeker toe kennis te hebben van de gronden op basis waarvan zijn aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet onontvankelijk wordt verklaard en maken dat het doel is bereikt dat met het bestaan van de betrokken formele motiveringsverplichting wordt beoogd.

Verzoeker stelt dat er wel degelijk rekening diende te zijn gehouden met zijn medische toestand als buitengewone omstandigheid.

De aanvragen op grond van artikel 9bis enerzijds en artikel 9ter anderzijds en de hierop volgende beslissingen van elkaar dienen te worden onderscheiden. Dit onderscheid wordt ook uitdrukkelijk bij wet voorzien. Artikel 9bis, §2 van de vreemdelingenwet bepaalt immers:

"§ 2. Onverminderd de andere elementen van de aanvraag, kunnen niet aanvaard worden als buitengewone omstandigheden en worden onontvankelijk verklaard : (...)

4° elementen die ingeroepen werden in het kader van een aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter."

De wet voorziet aldus uitdrukkelijk dat de elementen die werden aangevoerd in het kader van artikel 9ter niet kunnen aanvaard worden als buitengewone omstandigheden voor een aanvraag op grond van artikel 9bis van de vreemdelingenwet.

Verzoeker toont niet aan met welke elementen van zijn aanvraag geen rekening werd gehouden bij de beoordeling van de buitengewone omstandigheden.

Artikel 9 van de vreemdelingenwet luidt als volgt:

"Om langer dan de in artikel 6 bepaalde termijn in het Rijk te mogen verblijven, moet de vreemdeling die zich niet in een der in artikel 10 voorziene gevallen bevindt, daartoe gemachtigd worden door de Minister of zijn gemachtigde.

Behoudens de in een internationaal verdrag, in een wet of in een koninklijk besluit bepaalde afwijkingen, moet deze machtiging door de vreemdeling aangevraagd worden bij de Belgische diplomatieke of consulaire post die bevoegd is voor zijn verblijfplaats of zijn plaats van oponthoud in het buitenland."

Artikel 9bis van de vreemdelingenwet luidt als volgt:

"In buitengewone omstandigheden en op voorwaarde dat de vreemdeling over een identiteitsdocument beschikt, kan de machtiging tot verblijf worden aangevraagd bij de burgemeester van de plaats waar hij verblijft. Deze maakt ze over aan de Minister of aan diens gemachtigde. Indien de minister of diens gemachtigde de machtiging tot verblijf toekent, zal de machtiging tot verblijf in België worden afgegeven. (...)"

De toepassing van artikel 9bis van de vreemdelingenwet houdt met andere woorden een dubbel onderzoek in:

1. wat de regelmatigheid of de ontvankelijkheid van de aanvraag betreft: of er buitengewone omstandigheden worden ingeroepen om het niet aanvragen van de machtiging in het buitenland te rechtvaardigen en zo ja, of deze aanvaardbaar zijn. Zo dergelijke buitengewone omstandigheden niet blijken voorhanden te zijn, kan de aanvraag tot het verkrijgen van een verblijfsmachtiging niet in aanmerking worden genomen.

2. wat de gegrondheid van de aanvraag betreft: of er reden is om de vreemdeling te machtigen langer dan drie maanden in het Rijk te verblijven. Desbetreffend beschikt de staatssecretaris over een ruime appreciatiebevoegdheid.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is niet bevoegd zijn beoordeling van de aanvraag in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is gekomen.

De staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid heeft op 19 juli 2009 instructies opgesteld waarin criteria worden opgesomd voor het gegrond verklaren van de aanvraag en de toekenning van een verblijfsmachtiging. Deze instructie van 19 juli 2009 werd vernietigd bij arrest van de Raad van State nr. 198 769 van 9 december 2009 omdat deze instructie *“het mogelijk maakt dat vreemdelingen die zich in de daarin omschreven voorwaarden bevinden ervan ontslagen worden aan te tonen dat er in hun geval buitengewone omstandigheden voorhanden zijn, terwijl enkel de wetgever dit vermog te doen”*, omdat *“door dit in de bestreden instructie te doen, een aan de wetgever voorbehouden domein wordt betreden”* en omdat *“uit het bovenstaande volgt dat de bestreden instructie voor vernietiging vatbaar is aangezien ze een nieuwe rechtsregel aan de rechtsorde toevoegt.”*

Voorts oordeelt de Raad van State dat bij de ongegrondverklaring van de aanvraag om machtiging tot verblijf, uitsluitend omdat niet aan de voorwaarden uit de vernietigde instructie is voldaan, de voorwaarden van de instructie van 19 juli 2009 als een dwingende regel worden toegepast waarbij de bevoegde staatssecretaris over geen enkele appreciatiemogelijkheid meer beschikt. Dergelijke handelwijze leidt tot de toevoeging van een voorwaarde die niet is voorzien in artikel 9bis van de vreemdelingenwet. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen kan niet toelaten dat bindende voorwaarden aan artikel 9bis van de vreemdelingenwet worden toegevoegd, omdat artikel 9bis van de vreemdelingenwet geen criteria bevat (RvS 5 oktober 2011, nr. 215.571; RvS 1 december 2011, nr. 216.651). Dienvolgens vermog de Raad niet te toetsen aan de vernietigde instructie.

Het enig middel is ongegrond.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien maart tweeduizend en twaalf door:

dhr. M. MILOJKOWIC,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. MILOJKOWIC